

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - മുപ്പത്തിയഞ്ചാം നമ്പർ

പ്രവചനാത്മക ഘടനയുടെ അനാവരണം: വിലാസം മില്ലറിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയും അർത്ഥഗദ്യോന്നിലേക്കു നയിക്കുന്ന ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികളും

Jeff Pippenger
2023-12-30

“അവസാനകാലത്ത്,” 1798-ൽ, ദാനിയേൽ പുസ്തകം, അതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഉലൈ നദിയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ദർശനം, മൂദ്രയടിച്ചുതുറക്കപ്പെട്ടു. ആ ദർശനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അന്വേഷണവിധി ആരംഭിക്കപ്പെടുന്നതിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ സത്യത്തിന് അടിസ്ഥാനമായിത്തീർന്ന വചനം ദാനിയേൽ പുസ്തകം, എട്ടാം അധ്യായം, പതിനാലാം വാക്യം ആകുന്നു. സന്ദേശത്തിന്റെ മൂദ്രയടിച്ചുതുറക്കൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൂതനായിരുന്ന വിലാസം മില്ലർ, ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ സത്യങ്ങളും ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല; എങ്കിലും തന്നിന്നു നൽകപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി അവൻ നിർവഹിച്ചു.

മില്ലർ പ്രവചനവചനത്തെ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ബൈബിളിനുള്ളിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പ്രവചനവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചില നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ആ നിയമങ്ങൾ പിന്നീട് വിലാസം മില്ലറുടെ വ്യാഖ്യാനനിയമങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ സംഹിതീകരിക്കപ്പെടുകയും തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ നിയമങ്ങൾ ദൈവപ്രേരണയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയും ഞായർനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് നിർവാഹക ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന നിയമങ്ങളായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടവയും ആകുന്നു. ബൈബിളിന്റെ പഠനം ബൈബിളിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിന്നുതന്നെ തുടങ്ങി, ആ സമയത്ത് താൻ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്തോ അത് മനസ്സിലാക്കിയതനുസരിച്ചു തുടർന്ന് മുന്നോട്ട് പോയിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് മില്ലർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഈ സമീപനത്തിൽ നിന്ന്, 1844-ൽ നിറവേറുന്നതായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയേണ്ട സന്ദേശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായി മില്ലർ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ കാലപ്രവചനം ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” ആയിരുന്നു എന്നതു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം.

പ്രചോദനം നമ്മെ ഓടു അറിയിക്കുന്ന തു എന്തെന്നാൽ, ഗ്രബിയേൽ ദൂതനും മറ്റുള്ള വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരും ചേർന്ന മില്ലറിന്റെ മനസ്സിലെ നയിച്ചു; ഗ്രബിയേൽ ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനായ യോഹന്നാന്റെയും ബൈബിളിലെ സകല പ്രവാചകന്മാരുടേയും മനസ്സുകളെ നയിച്ച തുപോലെ തന്നെ. കാരണം, സാത്താൻ

കൈവിട്ടു കളഞ്ഞ ദൗത്യം ഗ്രബിയേലിനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു സാത്താന്റെ ആദ്യ നാമമായ ലൂസിഫർ എന്ന തീർത്ഥാടകന്റെ ദൗത്യം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു; അതിന്റെ അർത്ഥം "വെളിച്ചം വഹിക്കുന്നവൻ" എന്നതാണ്. ഗ്രബിയേൽ പ്രവാചകിയായ വെളിച്ചം മില്ലിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നതു; ആ വെളിച്ചത്തോടുള്ള അനുസരണത്തിൽ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അന്വേഷണവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിച്ച സന്ദേശം അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു.

വിലും മില്ലറുടെ പ്രവർത്തിയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, അടുത്തുവരുന്ന ന്യായവിധിയുടെ സന്ദേശം സമാഹരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ താക്കോലുകളായിത്തീർന്ന പ്രവചനവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില അന്തർദ്ദൃഷ്ടികൾ അവനു ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തിരിച്ചറിയുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു. ആ താക്കോലുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു പ്രവചനപ്രയോഗത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന അവന്റെ തിരിച്ചറിയ്ക്കൽ. മറ്റൊന്ന്, താൻ കണ്ടെത്തിയ പ്രവചനരേഖകളെ സ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയും പരസ്പരം ഒത്തുചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി അവൻ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രവചനഘടനയായിരുന്നു. ആ ഘടന, ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും ശൂന്യമാക്കിയ രണ്ടു സാത്താനിക ശക്തികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു. മില്ലറുടെ എല്ലാ കണ്ടെത്തലുകളും, പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവുവരെയും അനുക്രമമായി ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ച പുറജാതീയതയുടെ ചരിത്രത്തെയും അതിനെ തുടർന്ന പാപ്പാസഭാധിപത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന ആ പ്രവചനഘടനയുടെ മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

പ്രവാചകപരമായ ആ ഘടന വിധിയുടെ ആരംഭമായി 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ സ്ഥാപിക്കാൻ ആവശ്യമായ എല്ലാ സത്യങ്ങളും കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തമാക്കി. എന്നാൽ ആ സത്യം പരിമിതമായിരുന്നു; കാരണം പ്രവാചകചരിത്രത്തിൽ പൗരാണികതയും പാപ്പാത്വവും കഴിഞ്ഞ് വന്ന മൂന്നാമത്തെ പീഡകാലത്തിന്റെ അവൻ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ സത്യം അവൻ കണ്ടെത്തിയ അനിവാര്യമായിരുന്നില്ല; കാരണം അവന്റെ ദൗത്യം 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതായിരുന്നു, മൂന്നാമത്തെ പീഡകാലത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചം ആ തീയതിക്ക് ശേഷം തുറക്കപ്പെടേണ്ടതുമായിരുന്നു.

പേഗൻ റോമും അതിനെ തുടർന്ന പാപ്പാത്വ റോമും എന്ന രണ്ടാലും ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളുള്ള ഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ പ്രവചനാത്മക ബോധ്യങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ "the daily" എന്ന പദവിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പേഗനിസത്തിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ പേഗൻ റോമിന്റെയും

പ്രതീകമാണെന്ന തായിരുന്ന ുത്തുറേ ഹത്ത റിൻറെ ബോധ്യം. "the daily" എന്ന വിവർത്തനം ചെയ്ത "tamid" എന്ന പദം ദാനിയേൽ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന ുത്തുറേ എപ്പോഴും മില്ലർ പാപ്പ ത്വത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന തായിശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു പ്രതീകത്തോടൊപ്പം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ുത്തുറേ "the daily"യോടൊപ്പം എപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പാപ്പ ത്വത്തെ റിൻറെ പ്രതീകം രണ്ടു പ്രതീകങ്ങളാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ുത്തുറേ ഏത് രീതിയിലായാലും, പാപ്പ ത്വം ശക്തിയുടെ ആരംഭം പ്രതീകങ്ങളും പാപ്പ ത്വത്തെ തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ത്; എന്നിരുന്നാലും, "the daily" എന്ന വിവർത്തനം ചെയ്ത "tamid" എന്ന പദം ദാനിയേൽ ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ അത് എല്ലായ്പ്പോഴും പാപ്പ ത്വത്തെ റിൻറെ പ്രതീകത്തോടൊപ്പം അതിനു മുമ്പായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ുത്തുറേ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ "the daily"യെക്കുറിച്ചുള്ള മില്ലർ റിൻറെ ബോധ്യമാണ്, പേഗനിസത്തിനു പിന്നിലെ പാപ്പ ലിസം എന്ന രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തായിത്തുറേ ഹംകണ്ട ഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ത്. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ "the daily"യെ പേഗനിസമായി മില്ലർ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, 1888-ൽ ആരംഭിച്ച അഡ്വൻസ് മിസത്തിൻറെ തലമുറയിൽ നിന്നു തുടങ്ങിക്കൊണ്ട, അഡ്വൻസ് മിസത്തിനുള്ളിൽ മഹത്തായ വിവാദമായി മാറുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തായിരുന്ന

1844 ഒക്ടോബർ 22-നൊക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രഹിക്കലിൻറെ ഒരു ഘടനയായിത്തീർന്ന മില്ലർ കണ്ടെത്തിയ ആദ്യത്തെ പ്രവാചകസത്യം ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ആയിരുന്നു; കൂടാതെ 1863-ൽ നിരസിക്കപ്പെട്ട മില്ലർ സ്ഥാപിച്ച സത്യങ്ങളിൽ അതായിരുന്നു ആദ്യം. ആ നിരാകരണം ലാവൊദിക്യയുടെ മരുഭൂമിയിലൂടെ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ അവർ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അഡ്വൻസ് മിസത്തിൻറെ ആദ്യ തലമുറയ്ക്ക് തുടക്കമായി. രണ്ടാം തലമുറ 1888-ലെ മിനിയാപൊലിസ് ജനറൽ കോൺഫറൻസിൽ ആരംഭിച്ചു; അവിടെ സംഭവിച്ച കലാപത്തിൻറെ അനന്തരഫലമായി, "ദൈനികം" എന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള മില്ലറുടെ തിരിച്ചറിയൽ പുറജാതീയതയാണെന്ന ഉപദേശത്തെ നിരസിക്കുന്ന സാത്താനിക പ്രവൃത്തി 1901-ൽ ആരംഭിച്ചു. "ദൈനികം" എന്നതിൻറെ ശരിയായ ഗ്രഹിക്കൽ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്, "ദൈനികം" സംബന്ധിച്ച മില്ലറുടെ ശരിയായ ദർശനത്തിനെതിരെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാഴ്ചപ്പാട് "സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാർ" കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രവാചകസ്ത്രീയുടെ മരണത്തിനു ശേഷമാണ്. സമ്പൂർണ്ണ നിരാകരണം ഏകദേശം 1931-ഓടെ മൂന്നാം തലമുറയിൽ നടന്നു. 1919-ലെ ബൈബിൾ കോൺഫറൻസിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട W. W. Prescott-ൻറെ The Doctrine of Christ എന്ന പുസ്തകത്തോടുകൂടിയാണ് മൂന്നാം തലമുറ ആരംഭിച്ചത്. 1919-ൽ മൂന്നാം തലമുറ ആരംഭിച്ചു; 1957-ൽ Questions on Doctrine എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അത് തുടർന്നു.

മില്ലി നിന്റെ പ്രവർത്തന ഹിബ്രൂക്കൾ നിന്റെ രണ്ടു പലകകളിൽ (1843-ഉം 1850-ഉം ലെ പയനിയർ ചാർട്ടർകളിൽ) സ്ഥാപിതമായി വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം, ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു, അതായത് മൂന്നാമത്തെ, ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തി ഉണ്ടെന്ന പൗരാണികതയും പാപ്പത്വവും കഴിഞ്ഞ പിന്തുടരുമെന്നും ഉള്ള സത്യം കർത്താവ് തുടർന്നു വെളിപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി.

“വിഗ്രഹാരാധനയിലൂടെ, പിന്നെ പാപ്പത്വത്തിലൂടെ, ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത സാക്ഷികളെ മാച്ചുകളയുവാൻ സാത്താൻ അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളോളം തന്റെ ശക്തി വിനിയോഗിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധകരും പാപ്പാനുയായികളും ഒരേ സർപ്പാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നത് ഇത്രമാത്രം: ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാപ്പത്വം അധികം അപകടകാരിയും ക്രൂരനുമായ ശത്രുവായിരുന്നു. റോമീയ മതവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സാത്താൻ ലോകത്തെ അടിമത്തത്തിലാഴ്ത്തി. ദൈവത്തിന്റെ നാമധേയസഭ ഈ വഞ്ചനയുടെ നിരകളിൽ ചേർന്നു ഒഴുകിക്കൊണ്ടുപോയി, ആയിരം വർഷത്തിൽ അധികം ദൈവജനങ്ങൾ സർപ്പത്തിന്റെ ക്രോധം അനുഭവിച്ചു. പാപ്പത്വം തന്റെ ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു പീഡനം നിർത്തുവാൻ നിർബന്ധിതമായപ്പോൾ, അതേ സർപ്പത്തിന്റെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുകയും അതേ ക്രൂരവും ദൈവദൂഷണപരവുമായ പ്രവൃത്തി തുടരുകയും ചെയ്യുവാൻ ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു പുതിയ ശക്തിയെ യോഹന്നാൻ കണ്ടു. സഭയെയും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും എതിർത്തു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്ന അവസാന ശക്തിയായ ഇതിനെ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലുള്ള കൊമ്പുകളുള്ള ഒരു മൃഗത്താൽ പ്രതീകീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന് മുമ്പുള്ള മൃഗങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നിരുന്നു; എന്നാൽ ഇത് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നു; അതിലൂടെ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജാതിയുടെ സമാധാനപരമായ ഉദയത്തെ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ‘കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ രണ്ടു കൊമ്പുകൾ’ എന്നത് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ, അതിന്റെ രണ്ടു അടിസ്ഥാനസിദ്ധാന്തങ്ങളായ റിപ്പബ്ലിക്കനിസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും മുഖേന പ്രകടമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, യുക്തിയായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് ഒരു ജാതിയായ നമ്മുടെ ശക്തിയുടെയും സമൃദ്ധിയുടെയും രഹസ്യം. അമേരിക്കയുടെ തീരങ്ങളിൽ ആദ്യം അഭയം കണ്ടെത്തിയവർ, പാപ്പത്വത്തിന്റെ അഹങ്കാരപരമായ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്നും രാജഭരണത്തിന്റെ പീഡനത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ദേശത്തെ അവർ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആനന്ദിച്ചു. പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വിശാലമായ അടിത്തറമേൽ ഒരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അവർ നിർണ്ണയിച്ചു.” Signs of the Times, November 1, 1899.

മൂന്നാമത്തെ പീഡനശക്തിയെ മില്ലർ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; ഈ കാരണത്താൽ അവന്റെ ഘടന അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ പ്രവർത്തന നിറവേറ്റുവാൻ അതുപൂർണ്ണമായും അനുയോജ്യമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് മില്ലർ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ദൂതനായിരുന്നു എന്നതിരിച്ചറിയിക്കുന്നതും; തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അവൻ ഏലീയാവാലും യോഹന്നാൻ സാപകനാലും മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും; തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലേക്കുള്ള വിളിയിൽ എലീശാവാലും, തന്റെ മരണത്തിൽ മോശെയാലും. വിശുദ്ധ ചരിത്രത്തിൽ, ദൂതന്മാർ അവരുടെ കല്പനകൾ രീതികളിൽ നിന്നു കൊണ്ടു അവരെ ഉയിർപ്പിപ്പാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നതിരിച്ചറിയിക്കുന്നതും വ്യക്തമായ അനുഭവപ്രചോദിപ്പിച്ചു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇത് മില്ലർക്ക് ഗുണിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ അനുഭവമാണ്. അവൻ ഉയിർപ്പിപ്പെട്ട ചരിത്രപരിസരത്തിൽ അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പരിമിതപ്പെട്ടിരുന്നതും എന്നാൽ മില്ലർ അവനുമായിട്ടുള്ള പ്രസംഗവുമായ് അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവെളിച്ചത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതായിരിക്കുകയെന്നതിൽ, അംഗീകരിക്കേണ്ട ഒരു അനിവാര്യത മാത്രമാണ്.

മില്ലറിന് പ്രത്യേകമായ ദുരൂഹമായ നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചു; അതുവഴി, ആദ്യമായി പൗത്തികതയും അതിനുശേഷം പാപ്പാത്വവും എന്നിങ്ങനെ ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ടു ശക്തികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രവചനാത്മക ചട്ടക്കൂട് നിർമ്മിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഈ കാരണത്താൽ, ആ രണ്ടു ശക്തികൾ വരുത്തിയ ശൂന്യമാക്കലിനെ അതിജീവിച്ച ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ മില്ലർ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കി. എങ്കിലും, അത്തരം തെറ്റിദ്ധാരണകളിലൊന്നും ഹബ്ബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു വിശുദ്ധ ഫലകങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചില്ല; അവിടെ മില്ലറുടെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ദൃശ്യരൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, 1843-ലെ ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ച് അത് കർത്താവിന്റെ കൈയാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നു പ്രചോദനം രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചു.

"1843-ലെ ചാർട്ട് തന്റെ കൈകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതിലെ യാതൊരു ഭാഗവും മാറ്റപ്പെടരുതെന്നും കർത്താവ് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു; അതിലെ സംഖ്യകൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു. ചില സംഖ്യകളിലുള്ള ഒരു പിശകിന്മേൽ അവന്റെ കൈ ഉണ്ടായിരുന്നതും അതിനെ മറച്ചിരുന്നതും ആയിരുന്നു; അങ്ങനെ അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആരും അതു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല."

"അപ്പോൾ 'ദിനം പ്രതി'യെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ കണ്ടത്, 'യാഗം' എന്ന പദം മനുഷ്യ ജാതിയെ അർത്ഥപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു; അത് ആ പാപഭാഗത്തിന്റേതല്ല; ന്യായവിധിയുടെ മണിക്കൂറിന്റെ വിളി നൽകിയവർക്കു അതിന്റെ ശരിയായ ദർശനം കർത്താവു തന്നിരുന്നതും. 1844-ന് മുമ്പ്, ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ,

‘ദിനംപ്രതി’യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദർശനത്തിൽ ഏകദേശം എല്ലാവരും ഏകമതത്തിലായിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, കലക്ടർ തന്നിനിടയിൽ, മറ്റു ദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പിന്നാലെ അന്ധ കാരവും കലക്ടർ വന്നുപിന്നിട്ടു.” Review and Herald, November 1, 1850.

ദൂതന്മാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മില്ലർ സമാഹരിച്ച സത്യങ്ങൾ കർത്താവാൽ നയിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു; കൂടാതെ 1843-ലെ ചാർട്ടിന് നൽകിയ അംഗീകാരത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ, “ദൈവനിമിത്തം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട “താമീദ്” പൗരാണികതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന മില്ലറിന്റെ ഗ്രഹിക്കൽ ശരിയാണെന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. “ദൈവനിമിത്തം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹെബ്രായ പദമായ “താമീദ്” ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; അവിടെയൊക്കെയും അത് ആദ്യം പൗരാണികതയും തുടർന്ന് പാപത്വവും എന്നിങ്ങനെ വരുന്ന, ശൂന്യമാക്കുന്ന ആ രണ്ടു ശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് എപ്പോഴും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

“നിത്യമായത്” എന്നതു വിജാതീയതയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണെന്ന മില്ലറുടെ ഗ്രഹിക്കൽ, അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ച പ്രവചനാത്മക രൂപരേഖയിൽ പൂർണ്ണമായും അനിവാര്യമായിരുന്നു; കാരണം, വിജാതീയതയ്ക്കു പിന്നാലെ പാപ്പാസഭാധിപത്യം വരുന്നു എന്ന അനുക്രമബന്ധം, താൻ ഗ്രഹിക്കുവാൻ നയിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവചനങ്ങളെയും പരസ്പരം ഒത്തുചേർത്ത് നിരപ്പാക്കുന്നതിൽ അവന്റെ മുഖ്യസൂചനാബിന്ദുവായി മാറി.

“അവസാനകാലത്തിൽ,” 1798-ൽ, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിടപ്പെട്ടു; അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ “കേന്ദ്രസ്കന്ദം” എന്നും “അടിത്തറ” എന്നും സഹോദരി വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞ പ്രധാന വാക്യഭാഗം ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, വാക്യം പതിനാലായിരുന്നു.

“മറ്റെല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും മീതെ, അഡ്വെന്റ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും കേന്ദ്രസ്കന്ദവും ആയിരുന്ന തിരുവെഴുത്ത് ഇതായിരുന്നു: ‘രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു ദിവസങ്ങളോളം; അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

പതിനാലാം വാക്യം പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമാണ്; ചോദ്യത്തിന്റെ സന്ദർഭമില്ലാതെ ആ ഉത്തരം അർത്ഥശൂന്യമാണ്.

അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റെന്തു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചു: നിത്യയാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനവും ശൂന്യത വരുത്താത്ത അതിക്രമവും, വിശുദ്ധ സ്ഥലവും സൈന്യവും രണ്ടും കാലടിയിൽ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതും എത്രകാലം വരും? അവൻ

എന്നേ ടടു പറഞ്ഞു: രണ്ടു ധയിരത്തു മുന്നു നൂറു ദിവസങ്ങളുൾ വരെ; അപ്പോൾ ധർവശുദ്ധ സ്ഥലം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ 8:13, 14.

1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മൂർദ്ധ്വശിഷ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ ജ്ഞാനവർധനയുടെ പ്രതീകമാണ് ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ. പതിമൂന്നാം വാക്യം, മില്ലർ തന്റെ പ്രവചനമാതൃക പണിതുയർത്തിയിരുന്ന രണ്ട് ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ "നിത്യഹോമം" എന്നു പറയുന്നതിനെ മില്ലർ പൗരാണിക വിഗ്രഹാരാധനയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു; "ശൂന്യമാക്കുന്ന ലംഘനം" എന്നതിനെ പാപ്പാസമൂഹാധിപത്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 1798-ൽ ചരിത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ജ്ഞാനവർധനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിലാണു ദൂതന്മാർ മില്ലറിനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ നയിച്ച പ്രവചനമാതൃക നിർദ്ദിഷ്ടമായിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്. എങ്കിലും, പിന്നീടു പ്രവചനവേദിയിലെത്തുകയും ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനിരുന്ന അടുത്ത ശക്തിയെ കാണുവാൻ മില്ലറിനു അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല.

"രണ്ടുകൊമ്പുള്ള മൃഗത്തിന് സർപ്പത്തിന്റെ വായ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അതിന്റെ ശക്തി അതിന്റെ തലയിലായിരുന്നു എന്നും, കല്ലെ അതിന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടും എന്നും ഞാൻ കണ്ടു. പിന്നെ ഞാൻ വേശ്യകളുടെ മാതാവിനെ കണ്ടു; ആ മാതാവ് പുത്രിമാർ അല്ലായിരുന്നു, മറിച്ച് അവരിൽ നിന്നു വേറിട്ടും വ്യക്തമായി ഭിന്നിച്ചും നിന്നിരുന്നു. അവൾക്കു സ്വന്തം കാലം ഉണ്ടായിരുന്നുവുമാത്രം അതു കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു; അവളുടെ പുത്രിമാർ, അഥവാ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങൾ, അടുത്തതായി രംഗത്ത് വരികയും, മാതാവ് വിശുദ്ധന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അതേ മനോഭാവം പ്രവർത്തിയായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മാതാവിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പുത്രിമാർ ശക്തിയിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും, ഉടൻതന്നെ മാതാവ് ഒരിക്കൽ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന അതേ അധികാരം അവർ പ്രയോഗിക്കും എന്നും ഞാൻ കണ്ടു." Spalding and Magan, 1.

മുന്നാമത്തെ ശക്തിയെ കാണാൻ മില്ലറിനു കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന്, അതു വ്യക്തമായി തെറ്റായ നിഗമനങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചു. വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം ലെസമൂദ്രത്തു നിന്നു ഉയർന്ന മൃഗത്തെ മില്ലർ ജാതീയ റോമെന്നുമായി ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർന്ന മൃഗത്തെ പാപ്പ ഭരണ റോമെന്നുമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ പ്രയോഗവും പാപ്പത്വം എന്ന രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികളെപ്പറ്റും വ്യക്തികളെന്ന പ്രവാചകചരിത്രം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് അവന്റെ അശക്തി മൂലം ദോഷഗ്രസ്തമായിരുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ റോമൻ ശക്തിയെ മില്ലർ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു ഏകശക്തിയായി അവൻ അതിനെ

കണക്കു വാക്കു വി. അത് അന്നു സംഗമം സംയുക്തമായൊരു പ്രയോഗമാണ്; എന്നു റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നാലാമത്തെ രാജ്യത്തെ ക്ലാസ് അപ്പ എത്തുന്ന ഒന്നായി ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളെ അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അതു തടസ്സമായി. റോമെന്ന നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിന് ജാതീയ റോമും പാപ്പ ഭരണ റോമും എന്നിങ്ങനെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുണ്ടെന്നു അവൻ കണ്ടു. തിരിച്ചറിഞ്ഞ സംഗമം സംവേദനവും, പാപ്പ ഭരണ റോം അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യവുമാണെന്ന സംഭവത്തിനുശേഷം ആറാമത്തെ രാജ്യം വരേണ്ടതാണെന്ന സംഭവം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ദാനിയേൽ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, മില്ലറൈറ്റുകൾ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളെ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തോടൊപ്പം ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു. അടിസ്ഥാനപരമായി അവരുടെ പ്രയോഗം ശരിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു; കാരണം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ ആദ്യ പരാമർശം അതിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ അവസാന പരാമർശത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കണം; എന്നെന്നാൽ അൽഫയും ഒമേഗയും ആയ യേശു എപ്പോഴും ആരംഭംകൊണ്ടു അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. പരമ്പരാഗതമായി അനന്തരമായി വരുന്ന രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം കാണാൻ കഴിയാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്, വെളിപ്പാട് പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം പുറജാതീയതയെ (മഹാസർപ്പം), വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു ഉയർന്ന മൃഗത്തെ പാപ്പാത്വമായി (മൃഗം), വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർന്ന മൃഗത്തെ മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസമായി (കള്ളപ്രവാചകൻ) തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ മിസ്റ്ററിനു അസാധ്യമായത്.

വെളിപ്പാടിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം, പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മഹാസർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവയെ അനന്തരമായ മൂന്ന് രാജ്യങ്ങളായി മില്ലർ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ തന്റെ പ്രവചനാത്മക തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളും ലോകത്തെ അർമഗെദോണിലേക്കു നയിക്കുന്ന മൂന്ന് ശക്തികളുടെ അനന്തര ചിത്രീകരണമല്ല എന്നു അദ്ദേഹം അനുമാനിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി. മിസ്റ്ററിൻ ലഭിച്ച വെളിച്ചം അവന്റെ തലമുറയ്ക്കു തികച്ചും സമ്പൂർണ്ണമായ വെളിച്ചമായിരുന്നു; അവന്റെ തലമുറ ആ വെളിച്ചത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

അമേരിക്കയ്ക്കു വയ്ക്കുവാൻ ഫ്യൂച്ചറിന് "അവസാനകാലത്തു," 1989-ൽ, ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്ന് ശക്തികളുടെ (മഹാസർപ്പം, മൃഗം, വ്യവജ്ഞപ്രവാചകൻ) വെളിച്ചം നൽകപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം നാലാമതാം വചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തോടുകൂടെ മുദ്രവിടപ്പെട്ട ദാനിയേലിലെ ഭാഗം മൂന്നാം ദൂതന്റെ വെളിച്ചമായിരുന്നു; അതേസമയം മിസ്റ്ററിൻ ഒന്നാം ദൂതന്റെ വെളിച്ചം ലഭിച്ചിരുന്ന ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം

അധ്യായത്തെ നിലെ അവസാന ആറു വചനങ്ങൾ ശ്രീ അമേരിക്ക യ്ക്കു നയമുള്ള ഫ്യൂച്ചറിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ നിലെ അടിസ്ഥാനവും കേന്ദ്ര സങ്കേതവും ആണെന്നു കണ്ടു; ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം നാലാം വചനം ആവെളിച്ചത്തെ സംക്ഷേപിക്കുന്നതുപോലെ, ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തെ നിലെ പതിമൂന്നാം വചനം പതിനാലാം വചനങ്ങൾ ശ്രീ മില്ലറുടെ പ്രസ്ഥാനത്തെ നിലെ മുദ്രവിടപ്പെട്ടു വെളിച്ചത്തെ സംക്ഷേപിച്ചു.

അവസാനകാലത്ത് തെക്കൻ രാജാവ് അവനെ തള്ളിക്കളയും; വടക്കൻ രാജാവോ രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും അനേകം കപ്പലുകളോടും കൂടി ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ അവന്റെ നേരെ വരും; അവൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു കവിഞ്ഞൊഴുകി കടന്നുപോകും. ദാനിയേൽ 11:40.

ഈ വചനം, 1798-ൽ "അവസാനകാലത്ത്" തെക്കിന്റെ രാജാവിനും വടക്കിന്റെ രാജാവിനും ഇടയിൽ ആരംഭിച്ച ഒരു യുദ്ധത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തെക്കിന്റെ രാജാവ്, അതേ വർഷം തന്നെ പാപ്പാധിപത്യത്തിന് മാർക്സിസറ്റ് ഏല്പിച്ച നാസ്റ്റിക ഫ്രാൻസിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു. അവിടെ പാപ്പാധിപത്യം വടക്കിന്റെ രാജാവായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രവചനപരമായി, 1798-ലെ ഫ്രാൻസ് ദാനിയേൽ ഏഴാം അധ്യായത്തിലെ പത്ത് രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു പത്തിലൊന്നായിരുന്നു. ആ പത്ത് രാജ്യങ്ങൾ ജാതീയ റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ജാതീയ റോം സർപ്പത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാപ്പാധിപത്യം (വടക്കിന്റെ രാജാവ്) മൃഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മാർക്സിസറ്റ് ലഭിച്ചിരുന്നതായ വടക്കിന്റെ രാജാവ് (പാപ്പാധിപത്യം), അവസാനം തെക്കിന്റെ രാജാവിനോടു (നാസ്റ്റികതയുടെ രാജാവ്) പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുമെന്നത് ഈ വചനം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പാപ്പാധിപത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രത്യാക്രമണം നടത്തിയപ്പോൾ, നാസ്റ്റികതയുടെ രാജാവ് ഫ്രാൻസ് എന്ന രാഷ്ട്രത്തിൽ നിന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഫെഡറേഷനിലേക്കു മാറിയിരുന്നു. ഫ്രാൻസ് ഒരു രാഷ്ട്രമായിരുന്നു; എങ്കിലും വചനത്തിൽ പാപ്പാധിപത്യം തെക്കിന്റെ രാജാവിനോടു പ്രത്യാക്രമണം നടത്തിയപ്പോൾ, മുൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെപ്പോലെ തന്നെ തെക്കിന്റെ രാജാവ് "രാജ്യങ്ങൾ" എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കപ്പെട്ടു.

വടക്കൻ രാജാവ് (പാപ്പാധിപത്യം) തിരിച്ചടിച്ച പ്ലേ ഓൾ അതിനൊപ്പം മെത്തയെ "രഥങ്ങളും," "കുതിരച്ചേവകരും," "അനേകം കപ്പലുകളും" ആയിരുന്നു. രഥങ്ങളും കുതിരച്ചേവകരും സൈനിക ശക്തിയുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്; കപ്പലുകൾ സാമ്പത്തിക ശക്തിയുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ തകർക്കുന്നതിനായി പാപ്പാധിപത്യം വുമായി അശുഭമായ സഖ്യം രൂപീകരിച്ച ശക്തിയുണ്ടെന്ന് ഡബ്ല്യു. റ്റുസായിരുന്നു; വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന് ഈ രണ്ടു ശക്തികളും, ആയുധബലവും സാമ്പത്തികബലവും പ്രയോഗിച്ച ലോകത്തെ പാപ്പാധിപതികാരത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിപ്പിക്കുന്ന അതിന്റെ ശേഷിയായിട്ടാണ് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്.

ആ മുദ്ര ഇല്ലാതെ മനുഷ്യർക്ക് ദുഃഖങ്ങൾ ദുഃഖാനോവിൽക്ക് ദുഃഖാനോ അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല; അതിലും അപ്പുറം, ആ മുദ്ര ഇല്ലാതെ മനുഷ്യരെ മരണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നാല്പതാം വാക്യം സർപ്പത്തെ (തെക്കൻ രാജാവിനെ), മൃഗത്തെ (പാപ്പത്തെയെ), വ്യാജപ്രവാചകനെ (യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനെ) നേരിട്ടുതന്നെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. 1989-ലെ "അവസാനകാലം" എന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനവാക്യം, ലോകത്തെ അർത്ഥശൂന്യതയിലേക്കു നയിക്കുന്ന ശൂന്യീകരണശക്തികളായ മൂന്നു ശക്തികളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവാക്യങ്ങൾ, പാപ്പത്വം പിന്തുടർന്ന പൗരസ്ത്യതയുടെ ശൂന്യീകരണശക്തികളായ രണ്ടു ശക്തികളെ തിരിച്ചറിയിച്ചിരുന്നു.

ഈ വാക്യം തെക്കിന്റെ രാജാവിനും വടക്കിന്റെ രാജാവിനും ഇടയിലുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ (1798) തെക്കിന്റെ രാജാവാണ് ജയിക്കുന്നത്; എന്നാൽ വാക്യത്തിനുള്ളിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവ് തിരിച്ചടിച്ചു തെക്കിന്റെ രാജാവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി മേൽക്കൈ നേടുന്നു. വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭം വടക്കിന്റെ രാജാവിനും തെക്കിന്റെ രാജാവിനും ഇടയിലുള്ള യുദ്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; വാക്യത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അതേ വടക്കൻ-തെക്കൻ രാജാക്കന്മാരുടെ യുദ്ധം വീണ്ടും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ വിപരീതമായ ഫലങ്ങളോടുകൂടി. ആരംഭം 1798-ൽ "അവസാനകാലത്തെ" അടയാളപ്പെടുത്തി; അവസാനത്തിലെ യുദ്ധം 1989-ലെ "അവസാനകാലത്തെ" അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. വാക്യം അതിന്റെ ലിഖിതസാക്ഷ്യത്തിനുള്ളിൽ ആത്മയും ഒമേഗയും, അതായത് ആരംഭവും അവസാനവും, എന്ന ഒപ്പിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ആ വചനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തെ പിന്നിട്ട്, നാൽപ്പത്തെ റന്നാം വചനത്തിലെ ഞായറാഴ്ച വരെയും തുടരുന്ന ദുഃഖാനാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത്, ദ്രുതഗതിയിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഉടെ ഒരു പരമ്പരയിലൂടെ ആധുനിക ബാബേലിന്റെ ത്രിവിധ ഐക്യം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്ന ദുഃഖത്തിനാൽ നാൽപ്പതാം വചനം 1798-ൽ മാർക്സമുറിവ് ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും, തേറ്റാരുടെ വേൾഡ് മറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്ന ദുഃഖ വചനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രം നാൽപ്പത്തെ റന്നാം വചനത്തിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ പൂർണ്ണമായി അവസാനിക്കുന്ന ദുഃഖം; അവിടെ മാർക്സമുറിവ് സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും, തേറ്റാരുടെ വേൾഡ് ഓർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ദുഃഖം ആരംഭത്തിന്റെയും അവസാനത്തിന്റെയും മുദ്ര ആ വചനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പാഠഭാഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആ വചനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ ചരിത്രത്തിന്മേലും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ദുഃഖം. ആ വചനം പ്രവചനാഘടനയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ദുഃഖം; അത് വെറും ബഹുദൈവാരാധനയെ

(സർപ്പം)യും പാപ്പ ത്വന്തെ (മൃഗം)യും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തല്ലലോകത്തെ ഹർമഗെദ്ദോയിലേക്കു നയിക്കുന്ന മൂന്നു ശൂന്യ മാക്കുന്ന ശക്തികളുടെ ഘടനയെയാണ് അത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്.

മിസ്സറിന്റെ പ്രവചനപരമായ ഘടന ദൈവത്തിന്റെ അന്വേഷണവിധിയുടെ വരവ് പ്രഖ്യാപിച്ചു; അതുപോലെ Future for Americaയുടെ പ്രവചനപരമായ ഘടന ദൈവത്തിന്റെ നിർവാഹകവിധിയുടെ വരവ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. 1989-ലെ "അവസാനകാലത്ത്," സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനസമയത്ത് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങൾ മുദ്രവിമോചിതമായപ്പോൾ, മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളുള്ള ഒരു പരിശോധനയും ശുദ്ധീകരണവും അടങ്ങിയ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. മിസ്സർ ജാതീയതയെയും പാപ്പത്വത്തെയും മാത്രം കണ്ടു, മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെ കണ്ടില്ല എന്ന വ്യത്യാസം, 1798-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായ ഉലായി നദിയുടെ ദർശനം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ആ നിരൂപണം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

"നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സമയം ഇല്ല. കലഹഭരിതമായ കാലങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. ലോകം യുദ്ധത്തിന്റെ ആത്മാവാൽ കലങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കലഹദൃശ്യങ്ങൾ ഉടൻ സംഭവിക്കും. ദാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പ്രവചനം അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിവൃത്തിയിലേക്കു ഏകദേശം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സംഭവിച്ച ചരിത്രത്തിലെ വളരെ ഭാഗം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും.

മുപ്പതാം വചനത്തിൽ '30-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് 36-ാം വചനം വരെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നൊരു ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

"ഈ വാക്കുകളിൽ വിവരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും." Manuscript Releases, number 13, 394.